

„Dzielmy z innymi podróż”

Miłuj bliźniego swego jak siebie samego.

Mk 12, 31

W Ewangelii Jezus wzywa nas, abyśmy kochali wszystkich ludzi stworzonych na obraz i podobieństwo naszego Boga. Kiedy odmawiamy okazywania miłości drugiej osobie, co mówimy Bogu? Poprzez cały swój pontyfikat papież Franciszek przypomina nam o tym wołaniu Jezusa, aby kochać wszystkich ludzi, nie tylko tych, którzy żyją w pobliżu nas, wyglądają jak my, mówią jak my, modlą się jak my.

Obecnie jedna na 113 osób, z którymi dzielimy tę ziemię, jest w trakcie przemieszczania się. Jeśli populacja ludzi nadal będzie wzrastać, a klimat zmieniać się w taki sam sposób, jak obecnie, to szacuje się, że do 2050 r., za 32 lata, jedna na każde 9 osób będzie zmieniać miejsce zamieszkania. Papież Franciszek wzywa nas do towarzyszenia w drodze tym wszystkim, którzy przemieszczają się jako migranci, uchodźcy, czy wysiedleńcy.

SPIS TREŚCI

- 01 Dzielmy z innymi podróż
- 03 Światowe porozumienie ds. migracji
- 04 Historia Estery
- 06 Uchodźcy klimatyczni - wzrost migracji
- 08 Modlitwa

Share the
Journey ✨
#sharejourney

Kto jest moim bliźnim?

Łk 10, 29

Wśród naszych bliźnich znajduje się wielu ludzi najsłabszych na tym świecie. Opuszczają oni swój kraj rodzinny uciekając przed wojną, nędzą i prześladowaniem lub po to, by zacząć lepsze życie dla siebie i członków swojej rodziny. Oni, tak jak i my, zostali również stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, i zasługują na szacunek i miłość.

27 września 2017 r., na Placu Świętego Piotra Papież rozpoczął dwuletni program na rzecz migrantów i uchodźców „Dzielmy z innymi podróż”.

*Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili,
podobnie wy im czyńcie!*

Łk 6, 31

Wizją programu „Dzielmy z innymi podróż” jest zjednoczona globalnie rodzina ludzka. Głównym celem jest towarzyszenie w podróży ludziom

przemieszczającym się w kraju pochodzenia, tzn. osobom wewnątrznie przesiedlonym, migrującym za granicę i uchodźcom w krajach przyjmujących. Kampania stwarza możliwość i przestrzeń dla migrantów i społeczeństw, aby spotkać się razem i podzielić historią i doświadczeniami w celu umocnienia wzajemnych więzi. Jest próbą walki z kulturą obojętności panującą w dzisiejszym świecie. Oznacza patrzenie oczami innych, a nie przymykanie oczu. „Nie tylko patrząc, ale widząc, nie tylko słuchając, ale słysząc, nie tylko mijając osoby, ale zatrzymując się z nimi, nie tylko mówiąc „szkoda, biedni ludzie!”, ale pozwalając, by ogarnęło nas współczucie” – Papież Franciszek.

Program „Dzielmy z innymi podróż” jest wezwaniem do modlitwy, refleksji i działania. Wpisz w przeglądarkę Google w internecie „Share the Journey”, aby dowiedzieć się, w jaki sposób biskupi w twoim kraju promują ewangeliczne wezwanie do miłości bliźniego.

S. Maryann Agnes Mueller, NA

Światowe porozumienie ds. migracji

Organizacja Narodów Zjednoczonych pracuje obecnie nad porozumieniem światowej konwencji dla migrantów (*Global Compact for Migration*), pierwszym wynegocjowanym porozumieniem międzyrządowym obejmującym holistyczne i kompleksowe aspekty wszystkich wymiarów migracji międzynarodowej. W ramach przygotowań Watykan opublikował plan działania dla rządów, którego celem jest zapewnienie praw człowieka i godności wszystkim migrantom, uchodźcom i przesiedleńcom. Ich „ostatecznym celem jest budowanie trwałego wspólnego domu dla wszystkich”.

Pierwszy projekt *Global Compact for Migration* poświęca cały rozdział tematyce handlu ludźmi wśród migrantów, uchodźców i przesiedleńców. Raport z 2016 r. stwierdza, że handel ludźmi jest zawsze wykorzystywaniem słabości człowieka. Ludzie będący w drodze, przemieszczający się, są najbardziej narażoną populacją w dzisiejszym świecie. Migranci i uchodźcy są narażeni na niebezpieczeństwo na każdym kroku, od chwili, gdy są zmuszeni opuścić swój dom, do czasu gdy znajdą się w kraju, który ich przyjmie.

Trudno jest określić liczbę migrantów i uchodźców, którzy stali się ofiarami handlu ludźmi, bez względu na przyczyny opuszczenia domu: klimat, wojnę domową, czy trudności ekonomiczne. Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji przeprowadziła wywiady z uchodźcami we Włoszech, którzy podróżowali wzdłuż Centralnej Drogi Śródziemnomorskiej łączącej Afrykę Północną z Europą. Stwierdzono, że 76% respondentów odpowiedziało, że doświadczyli co najmniej jednego ze wskaźników handlu ludźmi. 82% z ponad 4000 kobiet, które wyemigrowały z Nigerii w 2016 roku, padło ofiarą handlu ludźmi.

Publikując Watykański Plan Działania, Papież Franciszek stwierdził, że bezpieczeństwo osobiste i godność ludzka powinny być traktowane priorytetowo w stosunku do bezpieczeństwa narodowego. Módlmy się, aby wspólnota międzynarodowa odniosła sukces w opracowywaniu globalnego porozumienia dotyczącego bezpiecznej, uporządkowanej migracji zapewniając to, czego ci, najbardziej bezbronni ludzie na świecie, potrzebują do godnego życia.

Sr Maryann Agnes Mueller, NA

Historia Estery

W sierpniu 1992 roku, Estera wraz z pięciorgiem dzieci w wieku od trzech do czternastu lat przybyła z Cape Coast w Ghanie do Buffalo, NJ. Przyjechała, aby dołączyć do męża, który od stycznia przebywał w Buffalo studiując na Uniwersytecie, do którego został skierowany przez rząd Ghany, aby kontynuować naukę.

Pod względem finansowym był to trudny okres dla całej rodziny. Rządowe stypendium otrzymywali rzadko, a ograniczenia wizowe pozwalały jedynie na sporadyczne zatrudnienie na kampusie uniwersyteckim. Często płacili czynsz z opóźnieniem i brakowało im jedzenia. Estera opowiadała, że zdarzyło się, że w lodówce nie było nic, nawet kropli mleka. Wychodząc wówczas z domu powiedziała do Boga: „Wierzę, że napełnisz tę lodówkę dla moich dzieci”. Po powrocie wieczorem, zauważyła przed drzwiami kosz pełen jedzenia. Załączona była również notatka: „W sklepie spożywczym była dziś okazja: kup coś, dostaniesz drugą sztukę. Dzielę się z tobą tym „drugim”, które dostałam.”

Aby zwiększyć skromne dochody, Estera zapisała się do koledżu, aby mogła również pracować na kampusie. Jej status wizowy został zmieniony na status studentki, co umożliwiło podjęcie tej pracy. W ten sposób wszyscy członkowie uczyli się w szkole.

Dzieci opowiadają, jak bardzo nie były świadome tej sytuacji. Zawsze ludzie z ich parafii i kampusu uniwersyteckiego Newman Center, grupy modlitewnej i Domu Pokoju im. ks. Joe Bissonnette prowadzonego przez s. Karen Klimczak, SSJ, pomagali rodzinie organizując amerykańskie święta lub wyjazdy nad

Niagarę, czy do ekscytujących parków dla dzieci.

Po ukończeniu studiów, Esterze skończyła się wiza. Nie mogąc znaleźć pracy, sfrustrowana i emocjonalnie wykończona, wzięła paszport i zgłosiła się do sędziego z wydziału imigracyjnego. Wierzyła, że Pan Bóg pokieruje procesem prawnym i że sędzia zrozumie jej okoliczności. Chociaż

stało się inaczej, sędzia, przed którym stanęła był uprzejmy i zaproponował jej, aby opuściła kraj otrzymując status „dobrowolny wyjazd”, a nie „deportacja”, co oznaczałoby, że nigdy więcej nie zostanie wpuszczona do Stanów Zjednoczonych.

Mimo tego, że Estera posiadała wspaniałe listy rekomendacyjne od dyrektorów szkół, księdza, profesorów koledżu, personelu gminy i dobrego prawnika imigracyjnego, stanąwszy przed sędzią, otrzymała datę wyjazdu. Następne tygodnie spędziła niezwykle aktywnie organizując pomoc dla swoich dzieci, dzięki gronu przyjaciół i tych ludzi, którzy stali się jej rodziną, aby mieć pewność, że dzieci będą bezpieczne, gdy jej już nie będzie. Estera opuściła Stany Zjednoczone w 2003 roku, wierząc, że po kilku miesiącach wróci.

Po jedenastu latach przeżytych na gorliwej modlitwie, poście i doświadczając różnych cudów oraz przez nieustanne starania dzieci Estery i adwokata imigracyjnego w Stanach Zjednoczonych, a także dzięki staraniom współpracowników Estery w parafii św. Józefa Robotnika w Ghanie, nadszedł dzień, w którym mogła powrócić do Stanów Zjednoczonych. Estera dołączyła do dzieci w lipcu 2014 roku.

Sr Jeremy Marie Midura, NA

„Tragiczne jest zwiększenie liczby migrantów uciekających od biedy spowodowanej degradacją środowiska, którzy w konwencjach międzynarodowych nie są uznawani za uchodźców. Noszą oni ciężar swego życia, pozostawieni samym sobie, bez jakichkolwiek norm dotyczących ochrony.”

*Papież Franciszek
Laudato si, nr 25*

Uchodźcy klimatyczni – wzrost migracji

Ludzie wyjeżdżają do innych krajów z różnych powodów, zazwyczaj z powodu wojny, głodu, warunków ekonomicznych lub społecznych, a czasami w wyniku desperacji, kiedy zostają zmuszeni do szukania bezpiecznego miejsca do życia. Wraz z ociepleniem klimatu zachodzą ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak susze, huragany i powodzie, które coraz częściej zmuszają ludzi do opuszczenia domów. W 2007 roku, dwadzieścia milionów imigrantów środowiskowych porzuciło swój dom, przewyższając liczbę uciekających z powodu wojny¹. Wzrastający poziom mórz zaczyna zalewać nisko położone obszary i wyspy, dzięki czemu do 2050 r. zwiększy się liczba uchodźców środowiskowych, według przewidywań, od pięćdziesięciu do dwustu milionów ludzi².

W encyklice *Laudato si* Papież Franciszek stwierdza: „Tragiczne jest zwiększenie liczby migrantów uciekających od biedy spowodowanej degradacją środowiska, którzy w konwencjach międzynarodowych nie są uznawani za uchodźców.

*„Migranci i uchodźcy
nie są pionkami
na szachownicy ludzkości.
Są to dzieci, kobiety i mężczyźni,
którzy opuszczają bądź są zmuszeni
do opuszczenia swoich domów
z różnych powodów,
którzy mają takie samo
słuszne pragnienie,
by umieć więcej, by mieć więcej,
ale przede wszystkim, by więcej być.”*

Papież Franciszek

*Orędzie na Światowy Dzień
Migranta i Uchodźcy 2014*

(...) Niestety istnieje powszechna obojętność wobec tych tragedii, jakie dzieją się w różnych częściach świata”³.

Kraje wyspiarskie, takie jak Malediwy, Bangladesz, Wyspy Salomona i inne są szczególnie narażone na podnoszenie się poziomu morza, a ich mieszkańcy nie będą mieli wyboru, lecz zostaną zmuszeni do opuszczenia swojej ojczyzny. W Stanach Zjednoczonych plemię Indian Biloxi-Chitmacha-Choctaw zamieszkujących wyspę Isle de Jean Charles w Luizjanie musi opuścić „rodzinny dom” – ziemię, która szybko znika pod wodą, aby ocalić swoją społeczność i kulturę⁴. Wszystkie wybrzeża są zagrożone, w tym duże miasta położone w pobliżu wody.

Nie ma czasu na sprzecznianie się w sprawie zmian klimatycznych. Trzeba obudzić nasz moralny obowiązek przyjęcia i zaopiekowania się tymi, którzy uciekają ze swoich domów z powodu katastrofy ekologicznej. Na zniszczonych obszarach zginie również flora i fauna w rekordowych ilościach.

Czy możemy przymykać oczy? Papież Franciszek stwierdza: „Brak reakcji wobec tych dramatów naszych braci i siostr jest oznaką utraty owego poczucia odpowiedzialności za naszych

bliznich, na której opiera się każde społeczeństwo obywatelskie”⁵.

SM Jean Sliwinski, NA

ŹRÓDŁA

1. Seidl, Amy (2011), *Finding higher ground: adaptation in the age of warming*. Boston, MA, Beacon Press, str. 56-57.
2. Tamże.
3. Papież Franciszek (2015), *Encyklika Laudato si' poświęcona trosce o wspólny dom*, Vatican City, Libreria Editrice Vaticana, nr 25.
4. Hasemyer, David (2016, March). *Native American tribe gets federal funds to flee rising seas*. Inside Climate News. Ze strony: <https://insideclimatenews.org/news/15032016/native-americans-federal-funds-isle-de-jean-charles-relocation-climate-change-sea-level-rise>
5. Papież Franciszek (2015), *Encyklika Laudato si' poświęcona trosce o wspólny dom*, Vatican City, Libreria Editrice Vaticana, nr 25.

Intencje modlitw

Za ofiary przemocy w rodzinie i ze strony niegodziwego prawa

Boże, Panie nasz, ratuj tych,
którzy cierpią z powodu
różnych form przemocy w rodzinie
i ze strony niegodziwego prawa.
Pomóż tym, którzy doznają
braku poczucia bezpieczeństwa w domu,
tych, którzy doświadczają depresji,
strachu, niepewności, obawy, gniewu i złości.
Spraw, aby Duch Święty
doprowadził do nawrócenia tych,
którzy są winni przemocy w rodzinie.
Ulecz wszystkich, którzy cierpią
z powodu przemocy fizycznej i psychicznej,
aby z zaufaniem otworzyli się na miłość,
którą Bóg im ofiaruje.
Prosimy Cię o to przez Jezusa Chrystusa,
naszego Pana.
Amen.

SPRAWIEDLIWOŚĆ I POKÓJ

Wydawane przez Centralne Biuro Sprawiedliwości,
Pokoju i Ochrony Środowiska Naturalnego.

Członkinie Centralnego Biura Sprawiedliwości, Pokoju
i Integracji Stworzenia Zgromadzenia Sióstr Felicjanek:

S. Margaret M. Padilla – radna generalna,
Zgromadzeniowa koordynatorka Biura (RO)

*S Nancy Marie Jamroz – przewodnicząca Biura (NA)

*SM Agnieszka Mruga (RO/WA)

*SM Alice Nasimiyu Sirengo (KE)

S Carol Saladin (NA)

SM Christelle Sawicki (NA)

SM Cynthia Ann Machlik (NA)

S Dorothy Ann M Moczygemba (NA)

SM Faith Balawejder (NA)

SM Gerard Fredrick (NA)

SM Inga Borko (NA)

*SM Jacqueline Keefe (NA)

*SM Jeanine Heath (NA)

SM Julianna Zając (PR)

*Irma Juscieda Marie Araujo Menezes (BR)

SM Mariana Michalik (WA)

*S Maryann Mueller (NA)

*S MaryAnne Olekszyk (NA)

SM Melchiora Kłósek (KR)

*Członkinie grupy głównej Biura

Redaktor: S Maryann Agnes Mueller (NA)

Druk i składanie:

SM Agnieszka Mruga (WA)

Casa Generalizia di Suore Feliciane

Via del Casaleto, 540

00151 Roma, ITALIA

www.FelicianSisters.org

© 2014 Zgromadzenie Sióstr
św. Feliksa z Kantalicjo.

Skróty

Rzym, Włochy – RO

Kraków, Polska – KR

Ameryka Północna – NA

Przemysł, Polska – PR

Warszawa, Polska – WA

Curitiba PR, Brazylia – BR

Embu, Kenia – KE